

Brúixola

→ premis

Pactar amb el gat és sorprenentment la pel·lícula amb més nominacions, deu, als premis Ciutat de Barcelona. La segueixen *53 días de invierno* i *El orfanato*.

DVD » Ficcions

1 'La caja Kovak'

Director: Daniel Monzón
Any: 2005
Distribuïdora: Filmax

Una de les millors produccions comercials recents de Filmax ha estat *La caja Kovak*, una astuta proposta d'intriga amb pinzellades fantàstiques. Davis és un escriptor de ciència-ficció que intenta aconseguir un èxit amb què repetir la repercussió del seu debut. Sense saber-ho, comença a ser part d'una elaborada manipulació quan viatja a Mallorca per ser homenatjat. L'inici de tot arribarà amb una misteriosa trucada telefònica que tindrà conseqüències dramàtiques, re-

miniscents de clàssics com *Teléfono* o *El mensajero del miedo*.

Daniel Monzón desplega una interessant trama aprofitant amb bon gust un pressupost moderat. El film mostra prou elements d'interès cooperar, a més d'un bon entreteniment, un petit clàssic per als aficionats al thriller fantàstic. El darrer tram ha causat discussions, però en tot cas no pot enfosquir el notable conjunt. Inclou versió catalana, audiocomentaris i escenes eliminades. **I.F.**

2 'El velo pintado'

Director: John Curran
Any: 2006
Distribuïdora: Aurum

Walter és un introspectiu i seriós bacteriòleg que treballa a Xangai; Kitty, una fràgil dona de bona família anglesa amb ànsies d'una certa llibertat. Cadascun pels seus motius, es casen atropelladament malgrat que la seva relació és lluny d'establir-se. Quan ell descobreix que ella li és infidel amb un diplomàtic, enecat per un impuls de destrucció, s'endú Kitty a una regió de la Xina devastada pel còlera.

John Curran va sorprendre amb aquest aplicat melodrama d'època,

una història d'amors i desamors situada a la Xina on es gesta la revolució de 1925. El cineasta manipula amb llibertat l'ordre narratiu de la novel·la homònima de W. Somerset Maugham, per facturar una pel·lícula que es beneficia d'una molt bella i sensorial fotografia i de la bona tasca interpretativa de la parella protagonista: Naomi Watts i el sempre sorprenent Edward Norton. Viacrucis d'errors, de patiments i de redempcions, un xic fred però molt efectiu, pot arribar a emocionar. **I.F.**

Faristol » Confidències estimulants

Mirada agredolça

Davant propostes de tan radical concisió i austeritat en el discurs narratiu, el lector es converteix més que mai en l'amo de la seva experiència imaginativa. A *Mi abuelo*, magnífica *nouvelle* de l'escriptora i videoartista Valérie Mréjen, és el lector qui té el poder de decidir què està llegint: una comèdia, un drama? La protagonista, Valérie, ens explica una colla d'anècdotes familiars amb tarannà retrospectiu i to ambigu. Perquè cada seqüència narrativa, cada confidència entre íntima i distanciada, pot deixar una gran varietat de regustos: un somriure tendre o amarg, un sospir d'angoixa, el cap cot de nostàlgia... o un vague ressentiment.

Televisió, la quotidianitat i l'art *pop*,

→ Valérie Mréjen.

l'avi carismàtic, dipsòman i libidinós, la mare esgotadora i classista, el pare amable i distant, l'ombra de les hipocresies i algun tabú... *Mi abuelo* és una novel·la de formació des del record, que amb una narrativa esquerpament tendra ens mostra els claroscurs de la vida d'una filla qualsevol de la França posterior al Maig del 68. En els espais en blanc entre les paraules es retrata el garbuix sentimental de tota persona sensible en evocar la seva imperfecta, cruel, divertida, estimada família de malson. **I.F.**

Ignasi Franch

Fitxa tècnica »

'Mi abuelo'

Autora: Valérie Mréjen**Editorial:** Periférica, 2007

En projecció » Redford fila tres històries amb mirada filodemòcrata

Queixalades de xai

Acceptable film
polític d'enfocament
força reduccionista

Ignasi Franch

Actor i cineasta significat com a demòcrata, Robert Redford repren la seva filmografia com a director amb un film que es distancia de les històries intimistes que acostuma a explicar. Entès als Estats Units com una presa de partit decidida contra l'Administració de Bush, no sembla que des d'Europa pugui entendre's el film com el projecte punyent que s'ha volgut vendre, sinó com una queixalada de xai més o menys ben acabada en termes cinematogràfics. I, potser, molestament didàctica en l'única trama

Fitxa tècnica »

'Leones por corderos'

Director: Robert Redford**Intèrprets:** Tom Cruise, Meryl Streep, Robert Redford**Producció:** EUA, 2007

→ Tom Cruise intenta vendre fum a una veterana periodista (Meryl Streep).

progressista: la d'un professor que vol despertar en un alumne el desig de canviar un país malalt.

Leones por corderos presenta tres històries narrades en paral·lel: la d'un senador republicà que vol vendre a una periodista el seu nou pla militar a l'Afganistan, la del professor i l'alumne essentats, i la de dos soldats amb tots els números de ser les primeres baixes d'aquesta nova estratègia. Malgrat el seu to discursiu i un xic encartonat, el film transcorre amb relativa fluïdesa, ajudat per un metratge ajustat. Les escenes al nevat Afganistan funcionen

per la seva economia de mitjans, i una escassa pirotècnia d'acció que facilita el seu encaix amb les històries de despatxos. Això sí, Redford sembla quedar lluny d'acaparar, malgrat que ho intenta amb recursos (músiques poderoses, imatges impactants...) adaptats al llenguatge de masses. El resultat acaba sent més un benintencionat entreteniment amb pinzellades de comentari polític i de míting tranquil, que no pas l'obra combativa promesa. Una obra on, per cert, es parla molt de soldats americans morts, però poc de països destruïts i de víctimes civils... **I.F.**

Narrativa » Novel·la inèdita de Josep M. Miquel i Vergés

Destil·lació de vida

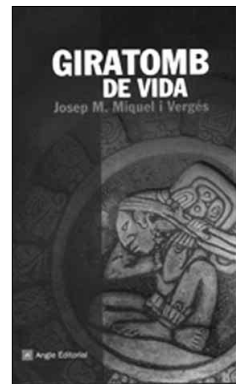
Trames sentimentals
i existencials a la
Catalunya exiliada

I.F.

Malgrat les bones intencions de tants editors, sovint és necessari mirar enrere per recuperar autors infravalorats, fins i tot inèdits, en el seu moment històric. El de Josep M. Miquel i Vergés és un cas paradigmàtic: han estat necessaris gairebé cinquanta anys per conèixer la producció novel·lística d'aquest intel·lectual de vida marcada per l'exili.

Dos anys després que Angle edités l'estimulant fantasia *Un deliri de mar*, el mateix segell posa a la disposició del públic *Giratomb de vida* (Angle Editorial, 2007), una novel·la ja sense esca-

→ El pes del passat a l'exili.

tot, a la mateixa vida, que, tot i així, té la fortuna de poder viure tres amors en temps tan convulsos, i sobreviure malgrat la seva manca d'ambicions. Sobre aquests dos pivots gira la novel·la, sobre les trames sentimentals al voltant d'Adolf i sobre el desarrelament de l'exili, amb un tercer eix en forma de personatge col·lectiu: la Catalunya exiliada, tant la daurada com la negra, la d'aquells que es van enriquir a les Amèriques i les d'aquells que van patir els camps de concentració, la gana, a la veïna França.

Vergés condueix el flux narratiu amb pausa, com un narrador pensador que assoleix la vivacitat en el detall, l'abast humà dels fets narrats, no mitjançant l'enginy d'una ploma àgil i virtuosa, sinó des de la reflexió i el bon plantejament d'una ficció generada amb la clarividència que dóna partir de l'experiència pròpia llargament destil·lada. **I.F.**